

BÀI DỰ THI “NHỮNG KỈ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG”

Em Vũ Trần Linh Nga, học sinh lớp 5D với tác phẩm dự thi: “Mái trường và người mẹ thứ hai của em” viết về mái trường và cô giáo Phạm Thị Dung - giáo viên chủ nhiệm lớp 5D năm học 2024 - 2025.

NGƯỜI LÁI ĐÒ

Một đời người - một dòng sông...
Mấy ai làm kẻ đứng trông bến bờ,
"Muốn qua sông phải lụy đò"
Đường đời muôn bước cậy nhờ người đưa ...

Tháng năm đầu dãi nắng mưa
Con đò trí thức thầy đưa bao người
Qua sông gửi lại nụ cười
Tình yêu xin tặng người thầy kính thương

Con đò mộc - mái đầu sương
Mãi theo ta khắp muôn phương vạn ngày,
Khúc sông ấy vẫn còn đây
Thầy đưa tiếp những đò đầy qua sông...

Mỗi khi đọc những dòng thơ, trong lòng mỗi người đều dâng trào những cảm xúc về mái trường thân yêu nơi có những người thầy, người cô và bạn bè của chúng ta. Nơi mái trường mến yêu, chất chứa bao kỉ niệm tươi đẹp khó quên cùng hoài bão ước mơ lúc còn ngồi trên ghế nhà trường. Đối với em, là một học sinh lớp 5, là năm cuối cùng còn lưu lại nơi ngôi trường Tiểu học này có lẽ là quãng thời gian tươi đẹp nhất từ trước tới nay mà em có. Dù còn bao tiếc nuối, dù còn bao việc chưa kịp thực hiện đã sắp phải chia xa nhưng những kỉ niệm với nơi đây sẽ mãi khắc ghi trong lòng mỗi học sinh như chúng em. Dưới mái trường Tiểu học Hữu Bằng thân yêu này, em đã lớn lên trong tình yêu thương của thầy cô, bạn bè, học được bao điều mới mẻ, chắc chắn rằng chúng sẽ là hành trang giúp em vững chắc vào đời.

Mỗi ngày đến trường đối với em thật sự là niềm vui, niềm hạnh phúc. Mỗi ngày đến trường em nhìn dòng chữ: “Trường Tiểu học Hữu Bằng” trong lòng rất tự hào vì mình được học dưới mái trường này, đó cũng là động lực vô cùng to lớn giúp chúng em học tập tốt hơn.

Có thể nói mái trường như một ngôi nhà thứ hai của em vậy. Nơi đây, em thực sự gắn bó với một tình cảm vô cùng đặc biệt mà chắc hẳn chỉ em mới có thể cảm nhận được. Đây là một môi trường tốt để chúng em có thể thỏa sức học tập, kết bạn, tìm tòi, khám phá.... chúng em nhận được sự dạy dỗ, quan tâm chu đáo của mỗi thầy cô, nhưng đối với em cô Dung rất gần gũi với chúng em, cô tận tụy chỉ dạy cũng em những kiến thức. Không chỉ vậy, cô còn dạy chúng em trở thành một con người mạnh dạn, tự tin hơn, biết chia sẻ với mọi người, truyền đạt cho em biết bao điều hay lẽ phải về kĩ năng sống, giúp chúng em nên người.

Mỗi buổi sáng đến lớp cô giảng dạy cho chúng em rồi tóm tắt bài toán bài bằng hình ảnh đa sắc màu, sơ đồ tư duy, ... nhưng rõ ràng từng bài, từng nội dung. Không chỉ em các bạn trong lớp ai cũng thích thú, vừa học vừa chơi. Tiết học nào cũng ấn tượng như vậy. Bài học của cô giúp chúng em ghi nhớ được rất lâu .

Thầy, cô giáo chính là người cha, người mẹ thứ hai của em. Ngôi trường cũng chính là nhà. Trường em có khuôn viên xanh tươi, sạch và đẹp. Từng chiếc ghế đá in ấn những kỷ niệm trong những giờ ra chơi nơi tràn ngập tiếng cười của chúng em.

Ngoài tập trung chú trọng vào việc học, trường em còn tạo nhiều sân chơi bổ ích. Em vô cùng tự hào về trường em không chỉ bề dày về thành tích học tập mà thường xuyên tổ chức cho chúng em tham gia các hoạt động ngoại khóa như: Tham quan trải nghiệm, Vui Tết Trung Thu, ... vô cùng sôi nổi và ý nghĩa.

Em ấn tượng nhất là em đã đạt giải Nhất Rung chuông vàng trong Chuyên đề Hào khí Việt Nam năm ngoái. Có được thành tích đó là nhờ công lao to lớn sự tận tình dạy dỗ của cô đã chỉ bảo em từng li từng tí một.

Nhắc lại tập thể lớp em, lòng em lại như nở rộ hoa. Nhớ những ngày đầu được học sách giáo khoa Chương trình giáo dục phổ thông 2018, hầu như bạn nào

cũng nhút nhát, còn không dám giơ tay phát biểu trong mỗi tiết học. Đây cũng chính là khoảng thời gian khó khăn nhất, chúng em vô cùng lo sợ, hoang mang! Đây vậy mà nhờ sự giúp đỡ nhiệt tình của cô Dung - giáo viên chủ nhiệm lớp 4 và lớp 5, chúng em đã vượt qua quãng thời gian ấy một cách nhanh chóng. Cô Dung rất đáng yêu. Cô luôn chủ động tâm sự với chúng em, lắng nghe chúng em giải bày. Cảm giác gần xa cô, xa mái trường em lại thấy trong lòng thấy bùi ngùi khó tả. Em nhớ nhất kỉ niệm những giờ ra chơi, nếu có bạn nào không hiểu bài, cô ân cần ở lại lớp giảng cho từng bạn. Những bạn nam hay đùa nghịch cô nhẹ nhàng nhắc nhở. Cô thường lấy những mẫu chuyện vui, có ích để giáo dục chúng em. Bạn nào có lỗi cô chỉ khuyên răn chứ không hề la mắng. Còn bạn nào học yếu cô luôn quan tâm đặc biệt để bạn ấy tiến bộ hơn. Có một hôm, khi học xong tiết cuối bỗng nhiên em bị sốt, người nóng ran. Cô đã không ngại đường xa chở em về nhà, báo cho mẹ em biết bệnh tình của em. Sau đó, em nghỉ học mấy ngày để bình phục. Dù không đi học nhưng cô thường xuyên gọi điện cho mẹ em hỏi thăm sức khỏe của em. Khi em khởi ốm đi học trở lại cô dạy em từng bài một đến khi em hiểu bài mới thôi.

Chỉ còn hơn một học kì nữa thôi là em và các bạn sẽ phải rời xa nơi chúng em luôn coi như mái nhà thứ hai này để đến với một ngôi trường mới. Trong em dường như vẫn còn đang còn đọng lại y nguyên kí ức lần đầu bước chân vào ngôi trường này. Đi cùng với kỉ niệm ngày đầu tiên đó là những kỉ niệm với trường, lớp, với bạn bè, thầy cô mà em sẽ không bao giờ quên được. Dù vẫn còn vô vàn nuối tiếc nhưng em vẫn phải bước tiếp trên chặng đường phía trước của mình. Em sẽ phải nỗ lực học tốt, đạt kết quả cao trong học tập để không phụ công lao dạy dỗ của cô trong mái trường Tiểu học Hữu Bằng dành cho em. Tương lai mai này dù có đi đến đâu nhưng trái tim em vẫn hướng về mái trường, nơi gắn liền với thanh xuân quý báu. Dù thời gian có trôi đi, phủ bụi và xóa nhòa tất cả thì tình cảm của em dành cho mái trường, thầy cô nơi đây vẫn luôn đọng đầy và vẹn

nguyên không gì thay thế được. Điều đáng nhớ nhất là Cô Dung - người mẹ thứ hai của em. Cô đã dìu dắt, dạy dỗ em để em được trưởng thành như ngày hôm nay. Em yêu cô rất nhiều!